

Zawiadomienie zgodnie z art. 95 ust. 4 Traktatu WE**Wniosek o zgodę na przedłużenie okresu stosowania prawa krajowego naruszającego postanowienia wspólnotowego środka harmonizującego**

(2005/C 197/03)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1. W dniu 7 czerwca 2005 r. Republika Finlandii przedstawiła wniosek o przedłużenie okresu stosowania prawa krajowego dotyczącego wprowadzenia do obrotu nawozów zawierających kadm. Przepisy te obowiązywały już w momencie przystąpienia Republiki Finlandii do Unii Europejskiej i odbiegają od postanowień rozporządzenia (WE) 2003/2003 w sprawie nawozów ⁽¹⁾.
2. W momencie przystąpienia do Unii Europejskiej na początku 1995 r., w Republice Finlandii obowiązywały prawnie ustalone, dopuszczalne wartości stężenia kadmu w nawozach mineralnych i art. 84 pkt 2 załącznika X do Traktatu Akcesyjnego Republiki Finlandii stanowi, że art. 7 dyrektywy 76/116/EWG ⁽²⁾, w stopniu, w jakim dotyczy zawartości kadmu w nawozach, przed dniem 1 stycznia 1999 r. nie ma zastosowania w odniesieniu do Republiki Finlandii. Dyrektywa 76/116/EWG została następnie zmieniona dyrektywą 98/97/WE ⁽³⁾ w sprawie wprowadzenia do obrotu w Austrii, Finlandii i Szwecji nawozów zawierających kadm, zezwalając, między innymi, Republice Finlandii na ustanowienie zakazu wprowadzania do obrotu na swoim terytorium nawozów zawierających kadm o stężeniu przekraczającym wartości ustalone na poziomie krajowym w dniu przystąpienia do UE. Przyznane odstępstwo obowiązywało w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2001 r.
3. W dniu 7 grudnia 2001 r. Republika Finlandii zawiadomiła o istnieniu prawa krajowego odbiegającego od postanowień dyrektywy 76/116/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstwa Państw Członkowskich w odniesieniu do nawozów. Po dogłębnej analizie, decyzją Komisji 2002/398/WE z dnia 24 maja 2002 r. ⁽⁴⁾ w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Republikę Finlandii na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, przedłużono Republice Finlandii odstępstwo od dyrektywy 76/116/EWG do dnia 31 grudnia 2005 r. Wyrażono zgodę na taki okres czasu, przy założeniu, że harmonizacja przepisów nastąpi do końca 2005 r. Chociaż prace trwają, ustawy nie zostaną przyjęte na poziomie Wspólnoty przed końcem roku.
4. Prawo krajowe Republiki Finlandii stanowi, że nawozy dla rolnictwa i sadownictwa mogą zawierać nie więcej niż 50 mg kadmu na każdy kilogram fosforu. Wartość ta podana jest w punkcie 3 decyzji Ministra Rolnictwa i Leśnictwa (45/1994) z dnia 21 stycznia 1994 r.
5. Art. 95 ust. 4 stanowi, że, jeśli po przyjęciu przez Radę lub Komisję środka harmonizującego Państwo Członkowskie uzna za niezbędne utrzymanie przepisów krajowych, uzasadnionych ważnymi względami określonymi w artykule 30 lub dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego, lub środowiska pracy, notyfikuje je Komisji, wskazując powody ich utrzymania.
6. Komisja, w ciągu sześciu miesięcy od daty zawiadomienia, zatwierdza lub odrzuca przedmiotowe przepisy krajowe, sprawdzając czy stanowią one środek arbitralnej dyskryminacji lub ukryte ograniczenie w handlu pomiędzy Państwami Członkowskimi, albo przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.
7. Władze fińskie uzasadniają swój wniosek odnosząc się do oceny zagrożeń przeprowadzonej zgodnie z zatwierdzoną przez Komisję metodologią („Kadm w nawozach — zagrożenia dla zdrowia człowieka i środowiska naturalnego, Ministerstwo Rolnictwa i Leśnictwa Finlandii, Publikacja 4/2000”), przedstawionej Komisji w związku z wykonaniem decyzji Komisji 2002/398/WE.

Ocena zagrożeń pokazała, że, jeśli chodzi o środowisko naturalne, fińskie gleby i wody są bardzo wrażliwe na negatywne działanie kadmu. Aktualna zawartość kadmu w gruntach ornych powoduje szkody w żywych organizmach żyjących w ziemi, oraz, z powodu wypłukiwanego z gruntów ornych kadmu, w żywych organizmach żyjących w wodzie. Ocena zagrożenia uwzględniła szczególnie warunki fińskiego środowiska naturalnego, takie jak duża kwasność gruntów ornych i wód, duża ilość materii organicznej i miękka woda. To wszystko ma wpływ na wiązanie się i przepływ kadmu oraz zatrucie organizmów. Jeśli chodzi o ludzkie zdrowie, obecnie relatywnie niewielka część starszej populacji w Finlandii należy do grupy ryzyka w odniesieniu do kadmu, to znaczy, że nadmierne spożycie kadmu może mieć dla nich negatywne skutki zdrowotne. Wzrost zawartości kadmu w nawozach doprowadziłby do znacznego wzrostu ilości osób w grupie ryzyka.

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 21.11.2003, str. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa ta została uchylona, a tej treść włączona do rozporządzenia (WE) 2003/2003. Art. 7 dyrektywy odpowiada art. 5 rozporządzenia (WE) 2003/2003.

⁽³⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.1999, str. 60.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 138 z 28.5.2002, str. 15.

8. W związku z powyższym, Republika Finlandii uznaje za konieczne, na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, utrzymanie regulacji krajowych w odniesieniu do kadmu w nawozach od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia wejścia w życie doraźnego ustawodawstwa UE dotyczącego kadmu w nawozach.
9. Ewentualne uwagi dotyczące zawiadomienia złożonego przez Republikę Finlandii, przekazane Komisji później niż w ciągu trzydziestu dni od daty jego publikacji, nie mogą być brane pod uwagę.
10. Dodatkowych informacji dotyczących wniosku Republiki Finlandii udziela:
- Pani Riitta Heinonen
Minister Rolnictwa i Leśnictwa
Hallituskatu 3A
Helsinki

P.O. Box 30
Fin-0023 Government
Tel.: (358-9) 160 01
Fax: (358-9) 16 05 24 43
E-mail: riitta.heinonen@mmm.fi

Punkt kontaktowy w Komisji Europejskiej:

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu
Pan Philippe Brunerie
Jednostka G2 Chemikalia
Avenue des Nerviens 105
B-1040 Bruksela
Tel.: (32-2) 295 21 99
Fax: (32-2) 295 02 81
e-mail: Entr-Chemicals@cec.eu.int